

Γεννήθηκε αριστερό ρεύμα στο ΠΑΣΟΚ

Πανελλαδική σύσκεψη σήμερα στην Αθήνα με πρωτοβουλία του Γ. Παναγιωτακόπουλου

Ρεπορτάζ:
ΒΑΣ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Φυγόμενες δυνάμεις αναπτύσσονται στο ΠΑΣΟΚ και αποτιμώνουν το αγεφύρωτο κάσμη μετα-Εύ των στελεχών του.

Σύσκεψη δικασίων περίπου στελεχών του κυβερνώντος κόμματος με πρωτοβουλία του Γ. Παναγιωτακόπουλου, που πραγματοποιείται σήμερα (σε κεντρικό ξενοδοχείο της Αθήνας), είναι ο προάγγελος ενός νέου ρεύματος που αντιτίθεται σ' αυτό των λεγόμενων «εκσυγχρονιστών» του Κ. Σπυρίδη, καθώς, όπως τονίζεται, εκφράζει μια άλλη άποψη υπό την επωνυμία «Αριστερή πρωτοβουλία».

«Η πορεία του ΠΑΣΟΚ έχει καταλήξει στο τέρμα της λογιστικής διαχείρισης του συστήματος και στα δασώδη έλη της διαπλοκής και της πθικής σήψης», αναφέρεται στο εισηγητικό κείμενο των παραπάνω στελεχών, που έχει χαρακτηριστικά πολιτικού μανιφέστου και αποτελεί σαφέστατη προειδοποίηση

προς το Μέγαρο Μαξίμου και προς τη Χαριλάου Τρικούπη ότι η κίνησή τους δεν είναι απλώς μια έκφραση διαμαρτυρίας. «Η κίνησή μας φιλοδοξεί να εκφράσει τη μεγάλη πλειοψηφία των μελών του ΠΑΣΟΚ», υπογραμμίζουν και καταγγέλλουν την ηγετική ομάδα για «παραοικονομικές συμφωνίες» και «προσωποπαγείς μηχανισμούς». Οι αναφορές τους είναι στις ιδρυτικές αρχές

Τι λέει το πολιτικό μανιφέστο που θα παρουσιαστεί

του κόμματός τους και αφορίζουν το λεγόμενο εκσυγχρονιστικό ΠΑΣΟΚ, λέγοντας ότι έχει αλλοτριώσει τη φυσιογνωμία του και πως το κόμμα έχει χάσει την πολυσυλλεκτικότητά του.

Εκεί, όμως, που διατυ-

πώνουν το μεγάλο «κοιτηγώ» τους τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, τα οποία εκφράζουν όλες τις ηλικίες, όλες τις οργανώσεις και όλους τους χώρους, είναι το θέμα της πθικής του κόμματος και «η πθικοποίηση της δημόσιας ζωής», τονίζοντας μεταξύ άλλων:

«Στην πθική δεν υπάρχουν πληρεύσεις. Αν ένα κόμμα εναποθέτει την πθική του εικόνα σ' ένα πρόσωπο, έστω στον γνήτη του, και όχι σε κάθε μέλος και στέλεχός του, αλλά και σε κάθε όργανό του, αυτό σημαίνει διάλυση του κόμματός».

Και θέτουν θέμα αναγέννησης του ΠΑΣΟΚ, περι-

γράφοντας τους στόχους τους:

«Φιλοδοξούμε να εκφράσουμε τις ριζοσπαστικές δυνάμεις μέσα στο ΠΑΣΟΚ, λειτουργώντας όχι ως εσωκομματική αντιπολίτευση αλλά ως αριστερή αντιπολίτευση, με σύγχρονες θέσεις, απόψεις και παρεμβάσεις», υπογραμμίζουν.

Στην καταγγελία τους κατά της ηγεσίας τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ χαρακτηρίζουν την εδουσία ως «σύγχρονη Κίρκη που μεταμορφώνει τους χθεσινούς αγωνιστές σε εκσυγχρονισμένους απολογητές του κατεστημένου» και διαμηνύουν προς το Μέγαρο Μαξίμου και τη Χαριλάου Τρικούπη: «Ο αγώνας μας τώρα αρχίζει πιο οργανωμένα και πιο δυνατά».

Βιομηχανία χρυσοφόρων μελετών στον ΟΑΕΔ

Με κεντρικό τίτλο «Η κλίκα του Πρωτόπαπα λήστεψε τον ΟΑΕΔ» ο εκδότης Γιώργος Κουρής κατήγγειλε χθες από την «Αυριανή» ότι ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, Χρήστος Πρωτόπαπας, και οι στενοί του φίλοι Γιώργος Λαζουράκης και Βασίλης Δερτιλής «έφαγαν» δεκάδες δισεκατομμύρια από τα κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης για «άχρηστες μελέτες» και «ανύπαρκτα προγράμματα».

Ο εκδότης της «Αυριανής» χαρακτηρίζοντας τα δύο προαναφερθέντα στελέχη του ΠΑΣΟΚ «ταμίες του κ. Πρωτόπαπα», υποστήριξε ότι έκαναν μελέτες «μυϊμού, τις οποίες επέστρεψε η Ευρωπαϊκή Ένωση ως απαράδεκτες».

«Όλες αυτές οι χρυσοφόρες μελέτες για τους απαιτώντες πολιτικούς, ημετέρους και μελετητές, ήταν για γέλια...», ανέφερε χαρακτηριστικά η εφημερίδα, υπογραμμίζοντας ότι «ένα από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα στον ΟΑΕΔ είναι και η μελέτη για την τριχοτόμηση του Οργανισμού».

Πλήρωσαν οι απαιτώνες πεντακόσια εκατομμύρια δραχμές γι' αυτή τη μελέτη - που είχε στόχο να ανεξαρτητοποιηθεί η υπηρεσία «Παρατηρητήριο Απασχόλησης», πρόδρομο του οποίου είναι ο κ. Δερτιλής, για να τράνε περισσότερα και ευκολότερα», υποστήριξε η «Αυριανή» και πρόσθεσε ότι «φιτιόεαν νομοσχέδιο, το κατέθεσαν στη Βουλή, ψηφίστηκε, έγινε νόμος και τελικά όταν έγινε υπουργός Εργασίας ο Ρέππας διαπίστωσε την κομπινα και δεν εφάρμοσε ποτέ το νόμο, με αποτέλεσμα να πάνε χαμένα τα πεντακόσια εκατομμύρια δραχμές».

Ο Γιώργος Κουρής αναφερόμενος στη βίβα του ζείγους Λαζουράκη-Φαραντούρη στη Γλυφάδα είπε ότι «εκτός του ότι έχει κατασκευαστεί με κλεμμένα λεφτά είναι και "αυθαίρετη" και ότι την κάλυψαν προχθές το βράδυ με καλάμια για να μη φαίνονται οι παρανομιές και οι πομπές τους».

Και νέες καταγγελίες του Κουρή

Ο Κοσμίδης ξέθαψε πρόταση του Μαρκεζίνη

Ο βουλευτής Ιωαννίνων της Ν.Δ. Κ. Τασούλας για τη μείωση του αριθμού των βουλευτών

Συνέντευξη στον ΜΑΝΩΛΗ ΚΟΤΤΑΚΗ

Παλιά ιδέα του αείμνηστου Σπύρου Μαρκεζίνη, η οποία διατυπώθηκε το πρώτον το 1953 είναι η πρόταση του γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου, Σωκράτη Κοσμίδη, να μειωθούν οι βουλευτές σε 200. Αυτό αποκαλύπτει σε μίνι-συνέντευξη που παραχώρησε στην «Α» ο βουλευτής Ιωαννίνων της Ν.Δ., Κώστας Τασούλας.

- Κύριε Τασούλα ακούσατε υποθέτω τις δηλώσεις του γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου κ. Κοσμίδη, ο οποίος ζητάει μεταξύ των άλλων και να μειωθούν οι βουλευτές από 300 σε 200;

«Ναι το άκουσα και το είδα στα δημοσιεύματα των εφημερίδων και σκέπτομαι ότι αρκετά δεν έχουμε μειωθεί οι βουλευτές, με την άλλη έννοια του μειώνομαι; Δεν θα έπρεπε να αρχίσουμε να σκεπτόμαστε και για την αναβάθμιση των βουλευτών; Πάντως, η πρόταση αυτή, πέραν του ότι στερείται δημοκρατικής νομιμοποίησης, και υπό την έννοια του προτεινόντος και υπό την έννοια του περιεχομένου, στερείται και πρωτοτυπίας».

Διότι πρώτος την είχε κάνει το 1952 ο αείμνηστος Σπυρίδης Μαρκεζίνης και διασώζειται αυτό το περιστατικό του βιβλίου του Άγγε-

Ο Κώστας Τασούλας συνομιλεί με τον Μαν. Κόττακη.

λου Βλάχου «Ήταν μία φορά και έναν καιρό ένας διπλωμάτης».

Εκεί, μάλιστα, περιγράφει και έναν αρκετά χαριτωμένο διάλογο του Σπυρίδωνος Μαρκεζίνη και του Άγγελου Βλάχου όταν ο πρώτος επισκέφτηκε τη Ρώμη ως υπουργός Συντονισμού του 1953 και δικαιολόγησε την πρόταση νόμου, που εν συνεχεία δεν προχώρησε και σε ψήφισμα, την είχε κάνει για τη μείωση του αριθμού των βουλευτών σε 150 ή 200, ότι «οι βουλευτές απασχολούν πολύ τη παλάβρες τους».

Αυτή ήταν η έκφραση του Σπυρίδωνος Μαρκεζίνη. Ο κ. Κοσμίδης δεν είδα να μιλά για

«παλάβρες», αλλά νομίζω ότι, αν κάτι σήμερα έχει μείνει περισσότερο ανέπαφο από τη διαπλοκή και περισσότερο κοινικό προς το λαό, αυτό είναι η Βουλή».

- Για το «σπάσιμο» των μεγάλων εκλογικών περιφερειών και την αλλαγή του εκλογικού νόμου με κάποιες άλλες παραλλαγές, ποια η γνώμη σας;

«Υπάρχει εις το Πτωχευτικό Δίκαιο μια έκφραση, η οποία περιγράφει τη χρονική περίοδο λίγο πριν από την κήρυξη της πτωχεύσεως. Την αποκαλεί «ύποπτο περίοδο».

Τηρουμένων των αναλογιών, είναι ακριβώς το ίδιο πράγμα με αυτό που συμβαίνει σήμερα. Είμαστε ακριβώς προ της πτωχεύσεως του ΠΑΣΟΚ, προ της εκλογικής ήττας, συνενπώς κάθε κουβέντα που δεν έχει να κάνει με τις υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει έναντι του ελληνικού λαού αναγόνται στην "ύποπτο περίοδο" και δεν έχουν αξία. Όλα αυτά είναι κουβέντες για να αλλάζουμε το θέμα».

Το θέμα είναι ότι έχουν αναλάβει συγκεκριμένες υποχρεώσεις. Ο ελληνικός λαός έχει συγκεκριμένες ανάγκες. Οφείλουν, ως ένα είδος εμπράκτου μετανοίας για την όλη 20ετή θητεία τους, αυτό το χρόνο που τους μένει, που το πολύ είναι 13 μήνες πλέον, να συμπαζήσουν ό,τι περισσότερο μπορούν».

Γράφει ο
ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΕΛΑΧΟΥΤΑΚΟΣ

Δεν έχει τα κότσια

Ελέχθησαν και εγγράφησαν πολλά από την Τετάρτη που ο γραμματέας του Υπουργικού Συμβουλίου Σ. Κοσμίδης «πυροδότησε» τη σημαντική βόμβα περί μείωσης του αριθμού των υπουργών και υφυπουργών. Και δεν υπάρχει ασφαλώς άνθρωπος σ' αυτόν τον τόπο που να πιστεύει ότι «επρόκειτο περί προσωπικών απόψεων Κοσμίδη, που δεν απηχούν τις απόψεις του πρωθυπουργού».

Ο Σ. Κοσμίδης δεν είναι «αυτάφωτος». Διορισμένος από τον Σημίτη είναι άνθρωπος του, ο στενότερος συνεργάτης του και, ενόψει, το «εκτελεστικό απόσπασμα» όπου παραπέμπονται διάφοροι, τύπου Μαλέσιου. Και είναι αφελές να υποστηρίζεται ότι «αυτές είναι παλιές απόψεις του, που και άλλοτε έχουν εκφραστεί». Άλλοτε, ίσως. Αλλά τώρα, που υποτίθεται, ο πρωθυπουργός σχεδιάζει τις «πρωτοβουλίες» του, αποκτούν άλλο χαρακτήρα, προσλαμβάνουν άλλη σημασία και, εν τινι μέτρω, συνιστούν «μήνυμα».

Ηθέλωσε ο πρωθυπουργός να μετρήσει διαθέσεις και αντιδράσεις μέσα στο αλληλοπαρεπρασσόμενο κόμμα του και του ανέθεσε να lei στα είπε. Αλλά τότε διεπίστωσε ότι οι «κατέχοντες» μερίδια εξουσίας δεν είναι διατεθειμένοι να στερηθούν τα «κεκτημένα», έκανε αυτό που κάνει πάντοτε: Επρόκειτο εις άτακτον υποχώρησιν. Τα «μάζεψε». Και «άδειασε» το σύμβουλό του, Φορτώνοντάς του, κατά το σύνθημα, και τις ευθύνες του.

Ο Κ. Σημίτης ποτέ «δεν είχε κότσια». Και οσάκις επικερίρασε επίδειξη δυναμισμού, ήταν... γυαλιαντζή! Διδίτι, βεβαίως, δεν είναι δυναμικός να εκβιάζει «αν δεν με κάνετε και πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ παραιτούμαι και από πρωθυπουργός». Και τον έκαναν και πρόεδρο, όχι επειδή τον ήθελαν ή τον εκτιμούσαν, αλλά επειδή παραίτησή του θα σήμαινε διάλυση του κυβερνώντος κόμματος και απώλεια καρεκλών και προνομίων από τους κρατικοδίαιτους κομματικούς πανηγυριτζήδες.

Επαναλαμβάνουμε, ποτέ δεν είχε κότσια ο πρωθυπουργός. Ακόμη και τότε που «αποκεφάλισε» Πάγκαλο, Πετσάλνικο και Παπαδόπουλο, για το φιάσκο Τσαλαδή, δεν το έκανε από δυναμισμό, αλλά αιφνιδιαστικά και για να τους φορτώσει τις προσωπικές του ευθύνες, αφού τίποτε δεν έγινε εν αγνοία του και «ενημερωτότατα συνεχώς για όλα», όπως έχει επανειλημμένα δηλώσει ο Θ. Πάγκαλος.

Είναι πιθανό να θέλει να υλοποιήσει όσα διά στόματος Κοσμίδη ανακοίνωσε. Θα ήθελε να κάνει 12-14 εξωκοινοβουλευτικούς υπουργούς, απαλασσόμενος από τα κομματικά βαρίδια, τους κουρασμένους και κορεσμένους καρεκλοκένταυρους του κομματικού κατεστημένου. Αλλά δεν έχει τα κότσια.

Ίσως, μάλιστα, να είναι και καλύτερα που δεν τολμά κάτι τέτοιο. Γιατί αν θυμηθούμε ποιος επιλογής έκανε εξωκοινοβουλευτικά (Σταθόπουλος, Γιαννίτσης, Ευθυμίου, Στεφανής κ.λπ.) εύκολα αντιλαμβανόμαστε σε τι ασπυνοκρατία και παρεοκρατία θα οδηγούμεθα.

Το περιεργό, όμως, είναι, ότι δεν αντιλαμβάνονται αυτοί οι «φραστάροι το εκσυγχρονισμού» πόσο εκτίθενται, όταν κυβερνούν ως «μούσουλ» επτά χρόνια και ξαφνικά, λίγους μήνες προ των εκλογών, θυμούνται ότι πρέπει να... εκσυγχρονισθούν! Δεν συνειδητοποιούν, δηλαδή, πόσο απέχεται, πόσο απροσφόρη προκαλούν στον ελληνικό λαό «τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα», που τα μηρυκάζουν κάθε φορά που το σημαντικό καθεστώς ευρίσκει σε κρίση.

Διάσωση του κ. Σημίτη με προτάσεις Κοσμίδη;

Είνα παράξενη χώρα η πατρίδα μας. Γιατί, σε πολύ λίγες άλλες χώρες θα έβρεπε να φθάσει κανένας στην προπαραμονή ή την παραμονή των εκλογών για να ακούσει από το γενικό γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου κ. Κοσμίδη «αυστηρά προσωπικές» προτάσεις, που σαν εφαρμοζόνταν θα μετέβαλαν ουσιαστικά το πολιτικό ταπί. Οι προτάσεις αυτές συνδέονται από το εκλογικό σύστημα, μέχρι τη μείωση του αριθμού των υπουργών, των περιφερειών και των νομαρχιών, αλλά και των δημοσίων υπαλλήλων, το «πόθεν έλεξες», την υποθέτηση γενικών διευθύνων και από την αγορά στις δημόσιες υπηρεσίες με την καθιέρωση ασυμβίβαστου ανάμεσα σε κυβερνητικά και κομματικά αξιώματα.

Σε πρώτη εντύπωση, οι προτάσεις αυτές διεκδικούν κάποια σοβαρότητα. Και η Νέα Δημοκρατία είναι η πρώτη που θα έβρεπε να πανηγυρίζει. Γιατί μπορεί το κυβερνητικό της πρόγραμμα να μην έχει ακόμη ανακοινωθεί, αλλά οι θέσεις που έχει κατά καιρούς αναπτύξει ο Κώστας Καραμανλής καλύπτουν κατά βάση σε αρκετά σημεία τις προτάσεις του στενού συνεργάτη του πρωθυπουργού. Για επανίδρυση του κράτους μιλεί ο πρόεδρος της Ν.Δ., με ολιγομελότερη κυβέρνηση και περιορισμό του πλήθους των υφυπουργών, αλλά και μείωση του αριθμού των περιφερειών, όπως και των δημοσίων υπαλλήλων. Η «προσχώρηση» του γενικού γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου δεν είναι δυνατό παρά να ενισχύει τις θέσεις αυτές. Γιατί ο Σ. Κοσμίδης υποτίθεται ότι πρέπει να έχει αναγάγει τα διδόμενα από την αποτυχία της «εκσυγχρονιστικής» επταετίας του Κ. Σημίτη, όταν εφαρμόσθηκε η ακριβώς αντίθετη προς τις προτάσεις του πολιτική.

Το ερώτημα αν χρειαζόταν να σταταληθούν επτά ακόμη χρόνια για να αρχίσουν να συνειδητοποιούνται ορισμένες αποντόνες περίπου αληθείες δεν μπορεί να μη στοιχειοθετηθεί. Είχαν, άλλωστε, προηγηθεί τα διπλάσια χρόνια των προηγουμένων συνθέσεων της ΠΑΣΟΚικής «Αλλαγής», με τις υπερνεπτικοταμείες κυβερνήσεις Ανδρέα Παπανδρέου (με τους διαπρεπείς άγνωστους υφυπουργούς, που αναγνωρίζονταν βασικά από τους θυρωρούς των πολυκατοικιών τους, για να παραφράσουμε τον Γιώργο Κατσιφάρα...) και το διαρκώς αυξανόμενο, για «πελαταικούς λόγους», αριθμό των δημοσίων υπαλλήλων, που οδηγούσε συνεχώς σε κατάρριψη κάθε προηγούμενης επιδόσεως.

Με τη συγκριτική αυτή εκτίμηση θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι ο κ. Κοσμί-

δης προτείνει την αλλαγή όλης της πολιτικής που οι παλαιασοκοκικές κυβερνήσεις του μακαρίτη Ανδρέα Παπανδρέου και οι «εκσυγχρονιστικές» κυβερνήσεις του διαδόχου του, Κ. Σημίτη, με πολλή συνέπεια ακολούθησαν τα τελευταία είκοσι τόσα χρόνια. Και ορισμένοι παρατηρητές με πολύ καλή διάθεση θα έσπευδαν να σημειώσουν «κάλλιο αγρά παρά ποτέ, τα άρελε να αποτελέσει την παρατηρία για πολλές άλλες σκέψεις. Είναι το χρονικό σημείο που διάλεξε ο κ. Κοσμίδης για να δημοσιοποιήσει τους προβληματισμούς του. Ακόμη κι αν δεχτούμε ότι του χρειάσθηκαν πάμπολλα χρόνια για να ωριμάσουν οι σκέψεις του, πάλι δυσκολευόμαστε να κατανοήσουμε πώς δεν προτίμησε να τις εκθέσει αρκετά νωρίτερα. Γιατί τότε οι προβληματισμοί του θα μπορούσαν να είχαν οδηγήσει και σε κάποια αποτελέσματα. Ενώ τώρα, σε προσκλογισκή ουσιαστικά περίοδο, κινδυνεύουν περισσότερο να εκληφθούν ως πολιτικά πυροτεχνήματα της στιγμής.

Η γενικός γραμματέας του Υπουργικού Συμβουλίου δεν είναι δυνατό να αγνοήσει τους κινδύνους αυτούς. Πώς, επομένως, προέκρινε τη χρονική αυτή στιγμή για να προχωρήσει στις προτάσεις του; Οι αποντόνες είναι φυσικά το ποικίλλουν. Η πιο σοβαρή εικόνα, που θα μπορούσαν να διατυπώσουν οι παρατηρητές, συνδέει τις μεταρρυθμιστικές προτάσεις Κοσμίδη με μια προσπάθεια να επηρεαστεί το προεκλογικό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ για τις εκλογές του 2003 ή 2004, αν ο κ. Σημίτης ηγηθεί του γνησιού Κινήματος και στον προεκλογικό αυτόν αγώνα. Οι πρώτες αντιδράσεις έδειξαν ότι δεν είναι όλοι οι παράγοντες του Κινήματος σύμφωνοι με τις προτάσεις αυτές. Αλλά η δημοσιοποίησή τους από το γενικό γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου προετίμησε, σε κάθε περίπτωση, το έδαφος, ώστε με περισσότερη άνεση ο κ. Σημίτης να μπορούσε να δώσει την ενδοσκοπική του μάχη για να γίνουν οι περισσότερες τουλάχιστον από αυτές αποδεκτές – και να αποτελέσουν στοιχεία για την «ανάσταση», δεύτερου κύματος «εκσυγχρονισμού», που να μην προσκρούσει στους βράχους, στους οποίους χάθηκε το πρώτο...

Μια δεύτερη σχολή σκέψεως συναρτά τις προτάσεις Κοσμίδη με το προεκλογικό πρόγραμμα της αξιωματικής αντιπολιτεύσεως. Υιοθετώντας θέσεις, που είναι βέβαιο ότι θα προβάλλει και το ισχυρότερο απή τον ώρα ελληνικό πολιτικό κόμμα, ο κ. Κοσμίδης είναι πιθανό ότι επιδιώκει να δημιουργήσει κάποια σύγκρουση. Θα μπορεί, ασφαλώς, να υποστηρίξει, όταν η Ν.Δ. ανακηρύξει τις δικές της θέσεις, ότι ο ίδιος προηγήθηκε χρονικά στη δημοσιοποίηση των σκέψεών του. Και είναι γνωστό ότι στην πολιτική πολύ δύσκολα μπορεί κανένας να διεκδικήσει ένα «κοιρίτι», που το ίδιο δύσκολα προστατεύεται και στους άλλους τομείς...

Η τρίτη πιθανή ερμηνεία της κινήσεως του κ. Κοσμίδη τη συνδέει με το σημαντικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει τις τελευταίες ημέρες ο πρωθυπουργός. Η σύγκρουση των ενδοποσοκικών ή φιλοποσοκικών συμφερόντων οδήγησε σε καταγγελίες για τη σύνδεση του αμαρτωλού Κινήματος με τη διαφορά και τη διαπλοκή, που δεν έχουν παύσει να πλήττουν το ΠΑΣΟΚ και την κυβέρνησή του. Και ο κ. Σημίτης περιορίσθηκε στην αποσιωπή του υφυπουργού Δημοσίας Τάξεως, Ευάγγελου Μαλέσιου και σε δηλώσεις που τίποτε δεν φωτίσαν και την έπιση. Ενώ δεξωθήσαν. Αλλά, προσηνήςελε κάποια ουσιαστικότερη αντίδραση τον Ιούλιο, με τη λήξη της ελληνικής Προεδρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Ελλάδα, όπως είπαμε, είναι μια παράξενη χώρα. Αλλά όσο παράξενη κι αν είναι, δεν έχει μέχρι τώρα συνθιθεί σε θέματα θηκικής και πολιτικής τάξεως, ο αφήκωνας και αδύναμος πρωθυπουργός της να αναβάλει την αντίδρασή του για μετά δίμηνα!...

Τα σχόλια που ακούσθηκαν για τη στάση αυτή του κ. Σημίτη δεν ήταν καθόλου ευνοϊκά ακόμη και από φιλοκυβερνητικές εφημερίδες, που θερμά μέχρι τώρα στηρίζαν. Ακόμη περισσότερο σε περίοδο που οι πρώτοι στόχοι των σκληρών επιθέσεων που δέχεται το Κίνημα είναι στελέχη του «εκσυγχρονισμού» και μάλιστα του γνησιού Κινήματος και στον προεκλογικό αυτόν αγώνα. Οι πρώτες αντιδράσεις έδειξαν ότι δεν είναι όλοι οι παράγοντες του Κινήματος σύμφωνοι με τις προτάσεις αυτές. Αλλά η δημοσιοποίησή τους από το γενικό γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου προετίμησε, σε κάθε περίπτωση, το έδαφος, ώστε με περισσότερη άνεση ο κ. Σημίτης να μπορούσε να δώσει την ενδοσκοπική του μάχη για να γίνουν οι περισσότερες τουλάχιστον από αυτές αποδεκτές – και να αποτελέσουν στοιχεία για την «ανάσταση», δεύτερου κύματος «εκσυγχρονισμού», που να μην προσκρούσει στους βράχους, στους οποίους χάθηκε το πρώτο...

Μια δεύτερη σχολή σκέψεως συναρτά τις προτάσεις Κοσμίδη με το προεκλογικό πρόγραμμα της αξιωματικής αντιπολιτεύσεως. Υιοθετώντας θέσεις, που είναι βέβαιο ότι θα προβάλλει και το ισχυρότερο απή τον ώρα ελληνικό πολιτικό κόμμα, ο κ. Κοσμίδης είναι πιθανό ότι επιδιώκει να δημιουργήσει κάποια σύγκρουση. Θα μπορεί, ασφαλώς, να υποστηρίξει, όταν η Ν.Δ. ανακηρύξει τις δικές της θέσεις, ότι ο ίδιος προηγήθηκε χρονικά στη δημοσιοποίηση των σκέψεών του. Και είναι γνωστό ότι στην πολιτική πολύ δύσκολα μπορεί κανένας να διεκδικήσει ένα «κοιρίτι», που το ίδιο δύσκολα προστατεύεται και στους άλλους τομείς...

Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, ο κ. Κοσμίδης ενδεομένως να επιστρατεύθηκε για να διασκεδάσει κάπως τις εντυπώσεις που έχουν δημιουργηθεί εις βάρος του πρωθυπουργού. Θέλωσε να δείξει ότι οι «εκσυγχρονιστές» δεν συνδέονται μόνο με τα παικνίδια της οδοῦ Σοφοκλέους, αλλά και με μεταρρυθμιστικές σκέψεις. Και διπύρυνε τα περιθώρια, μέσα στο οποίο ο κ. Σημίτης θα μπορούσε να κινηθεί. Αλλά, μετά δίμηνο. Είναι τόσο παράξενη χώρα η Ελλάδα...

* Ο Γ. Ν. Αναστασιόπουλος είναι τ. υπουργός και αντιπρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου